

សាកលវិទ្យាល័យន័រតុន
NORTON UNIVERSITY

កិច្ចការស្រាវជ្រាវ
បែបសង្ខេប
រឿង

”មេអូ និង ស៊ីលីយ៉េត

មុខវិទ្យា: ខេមរៈវិទ្យា

បង្រៀន និងណែនាំដោយ
បណ្ឌិត ស៊ី ឈុំឡុង

ស្រាវជ្រាវដោយនិស្សិត
ឈ្មោះ: ស៊ីណា វឌ្ឍនា
អត្តលេខ ៖ B20230815

អារម្ភកថា

ខ្ញុំបាទជានិស្សិតឆ្នាំមូលដ្ឋាននៃសកលវិទ្យាល័យន័រតុន ដែលជានិស្សិតសិក្សាផ្នែក ច្បាប់ និងយុត្តិធម៌ ដែលក្នុងនោះ ខ្ញុំបានសិក្សាទៅលើមុខវិជ្ជា ខេមរវិទ្យាផងដែរ ដែលបានបង្រៀនណែនាំដោយ បណ្ឌិត ស៊ី ឈុំឡុង។ ដោយការសិក្សាលើមុខវិជ្ជានេះ លោកគ្រូបានណែនាំដឹកដៃណែនាំខ្ញុំបាទឱ្យសិក្សាទៅលើរឿងអក្សសិល្ប៍បរទេសមួយដែលមានចំណងជើងថា “រ៉ូមេអូ និងស៊ូលីយ៉ែត”។

រឿងរ៉ូមេអូ និងស៊ូលីយ៉ែត ជាស្នាដៃអក្សរសិល្ប៍បរទេសមួយដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងសង្គម អឺរ៉ុបតាំងពីសតវត្សទី ១៥ មកម្ល៉េះ។ បច្ចុប្បន្នត្រូវបាន ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដាក់បញ្ចូលក្នុងកម្មវិធីសិក្សាភាសាខ្មែរ ថ្នាក់ទី ៩ ចាប់ពីឆ្នាំ ២០១១ មក ជាអត្ថបទអំណាន មានចំណងជើងថា

“ កំហុសអ្នកណា ” ។

នៅទំព័របន្ទាប់ខ្ញុំបាទ នឹងលើកឡើងដោយសង្ខេប អត្ថន័យនៃរឿងខាងលើ ដោយលំអិតគោលបំណងដើម្បីឱ្យសិក្សានុសិស្ស និងនិស្សិតទាំងអស់គ្នាយកទៅអាន ដើម្បីជំនួយស្មារតី ដល់ការសិក្សាបន្ថែមផ្នែកអក្សសិល្ប៍ ។

ដូចនេះប្រសិនបើមានន័យ និងខ្លឹមសារណាមួយដែលមិនសមស្រប មិនត្រឹមត្រូវ ខ្ញុំបាទសូមគោរពអធ្យាស្រ័យទុកជាមុន។

សារបំពេញ

១. ប្រភពរឿង:	ទំព័រទី១
២. ឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ:	ទំព័រទី១
២.១. ជីវប្រវត្តិអ្នកនិពន្ធ:	ទំព័រទី១
២.២. ស្នាដៃ:	ទំព័រទី១
៣. ការតាក់តែងរឿង:	ទំព័រទី២
៤. ប្រភេទរឿង:	ទំព័រទី២
៥. ចលនានៃរឿង:	ទំព័រទី២
៦. សង្ខេបរឿង:	ទំព័រទី២
៧. វិភាគតួអង្គ:	ទំព័រទី៥
៨. សិក្សាអត្ថន័យនៃរឿង:	ទំព័រទី៦
៨.១. ប្រធានរឿង:	ទំព័រទី៦
៩. មូលបញ្ហា:	ទំព័រទី៦
៩.១. បញ្ហាគ្រប់គ្រង:	ទំព័រទី៦
អំណាចស្តេចផែនដី:	ទំព័រទី៦
អំណាចគ្រួសារ:	ទំព័រទី៦
៨.៣. បញ្ហាសាសនា:	ទំព័រទី៧
សន្និដ្ឋាន:	ទំព័រទី៧

១. ប្រភពរឿង

ទារុណកថានេះមានប្រភពតាំងពីយូរយារណាស់មកហើយនៅក្នុងអក្សរសិល្ប៍ក្រិច គឺប្រមាណជាចាប់តាំងពី ស.វ ទី២ម្ល៉េះ។ ក្នុងអក្សរសិល្ប៍អ៊ីតាលី រឿងនេះត្រូវបានគេនិយាយប្រមាណក្នុង ស.វ ទី១៥ ហើយជាលើកទីមួយដែលឈ្មោះ រ៉ូមេអូ និងស៊ីលីយ៉េតត្រូវបានគេលើកឡើង។ បន្ទាប់មកទៀតរឿងនេះលេចឡើងនៅប្រទេសប៉ាងហើយ ត្រូវបានមកប្រែជាភាសាអង់គ្លេស។ សេកស្ប៉េរបានយកលំនាំនេះ។ រឿងត្រូវបានសំដែងជាលើកទី១ក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៧។

២. ឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ

- អ្នកនិពន្ធ: វីល្យែម លេកស្ប៉េរ
- William Shakespeare

២.១ ជីវប្រវត្តិអ្នកនិពន្ធ

- វីល្យែម សេកស្ប៉េរ ជាអ្នកនិពន្ធរឿងល្ខោនដ៏ល្បីរបស់អង់គ្លេស
- លោកកើតនៅឆ្នាំ១៥៦៤ នៅក្នុងគ្រួសារអ្នកជំនួញធុរការម្នាក់នៅទីក្រុងស្ត្រាតហ្វ័រដ៍អាំវ៉ូ ហើយនៅឆ្នាំ ១៥៦៨ ឪពុកលោកបានជាប់ឆ្នោតជាចៅហ្វាយក្រុង។
- កាលនៅពីក្មេង លោកបានរៀននៅក្នុងសាលាកាយបរិហារ សាលារៀនលឿនមួយដែលទទួលឥទ្ធិពលចលនាមនុស្សនិយមសម័យនោះ។
- ប៉ុន្តែលុះអាយុ១៤ឆ្នាំ ស្ថានភាពគ្រួសារលោកបានស្រុតចុះលោកក៏ចិត្តចាកចោលការសិក្សា ដែលមិនទាន់ថ្នាក់មធ្យមសិក្សាផង។
- នៅអាយុ ២០ឆ្នាំ លោកបានចាកចោលស្រុកកំណើតទៅរកការងារធ្វើនៅក្រុងឡុង។ លោកបានចូលលេងល្ខោនក៏បានខ្លាចនិពន្ធដែលជាទីគាប់ចិត្ត ចាប់អារម្មណ៍របស់ទស្សនិកជនតាំងពីសម័យនោះមករហូតដល់សព្វថ្ងៃ។

២.២ ស្ថានភាព

- រ៉ូមេអូ និងស៊ីលីយ៉េត	និពន្ធឆ្នាំ ១៥៩៤
- អ្នកជំនួញនៅវ៉ែនីស	និពន្ធឆ្នាំ ១៥៩៤
- សុបិននាគត្រីមួយនៅនិទាយរដូវ	និពន្ធឆ្នាំ ១៥៩៥
- រាត្រីទីដប់ពីរ	និពន្ធឆ្នាំ ១៦០១
- ហាំលែត	និពន្ធឆ្នាំ ១៦០១

- ហូថែលឡូ និពន្ធឆ្នាំ ១៦០១
- ម៉ាត់បែល និពន្ធឆ្នាំ ១៦០៥
- ព្រះចៅលៀវ និពន្ធឆ្នាំ ១៦០៧

៣. ការតាក់តែងឡើង

រឿង រ៉ូមេអូ និងស៊ូលីយែត អ្នកនិពន្ធបានតាក់តែងឡើងឆ្នាំ ១៥៩៤។

៤. ប្រភេទរឿង

អក្សរសិល្ប៍ប្រភេទស្នើមប្រទេសដែលមានល្បឿននាដកម្ម (ទារុណកម្ម) នឹងធ្វើអោយគូអង្គមានភាពសោកនាដកម្មយ៉ាងធំធេង។ រឿង រ៉ូមេអូ និងស៊ូលីយែត នេះគឺជាស្នាដៃនិពន្ធមួយដែលកើតឡើងនៅក្នុងសង្គមអឺរ៉ុបតាំងពីស.ត ទី១៥មកម្ល៉េះ។ បច្ចុប្បន្ន រឿងនេះត្រូវបានក្រសួងអប់រំដាក់បញ្ចូលក្នុងកម្មវិធីសិក្សាភាសាខ្មែរថ្នាក់ទី៩ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ២០១១ មកជាអត្ថបទអំណាចចំណងជើង “កំហុសអ្នកណា”។

៥. បដនាវនៃរឿង

អក្សរសិល្ប៍ប្រភេទស្នើមប្រទេស ព្រោះបានបង្ហាញពីជីវភាពពិតៗនៅក្នុងប្រទេសនីមួយៗកាលៈទេសៈដែល ត្រូវបានរើសអើងវណ្ណៈ និងការប្រកាន់បក្សពួកនិយម។

៦. សង្ខេបរឿង

នៅក្នុងទីក្រុងវេរ៉ាននាប្រទេសអ៊ីតាលី គ្រួសារធំពីរតែងមានជម្លោះជាមួយគ្រួសារជាមួយគ្រួសារលោក ឧកញ៉ាភាប់ពុយឡែត និងម៉ុងតេហ្គុយ។ ជម្លោះនៃគ្រួសារទាំងពីរបានធ្វើឱ្យប្រជាជនទីក្រុងវេរ៉ានទាំងសមិទ្ធពេញចិត្តឡើយ។ បក្សពួកនៃគ្រួសារទាំងពីរតែងតែបង្កជម្លោះកាប់បាក់គ្នាឥតឈប់ឈរនៅពេលពួកគេប្រទះគ្នាម្តងៗ ទោះបីមានការហាមឃាត់ពីព្រះអង្គម្ចាស់អេស្តាលុសក៏ដោយ។ ស្ថិតនៅក្នុងកាលៈទេសៈដ៏ជិតស្និទ្ធនេះ ក្នុងផ្ទៃក្នុងត្រកូលទាំងពីរនេះមានគូរស្នេហ៍ អភ័ព្វមួយគូរបានកើតឡើង គឺ រ៉ូមេអូ និងស៊ូលីយែត។ ក្តីស្នេហ៍នេះបានកើតឡើងពេលដែលរ៉ូមេអូ ព្រមទាំងមិត្តទៅចូលរួមពិធីបង្ហូរនៅគេហដ្ឋានឧកញ៉ាភាប់ពុយឡែត ឪពុកនាងស៊ូលីយែត។ រ៉ូមេអូ បានចាប់ចិត្តលើសម្រស់ដ៏ស្រស់ត្រកាលហើយលង់ខ្លួនស្រលាញ់នាងស៊ូលីយែត ចំណែកនាងវិញក៏បានបាក់ចិត្តទៅលើ រ៉ូមេអូ ដកចិត្តមិនរួចដែរ។ បន្ទាប់ពីបានលួចជួបគ្នារៀបរាប់នូវដំរើស្នេហ៍ក្តីរួច អ្នកទាំងពីរក៏បានទៅសុំអោយព្រះសង្ឃឡូរិនជួយចាត់ពិធីរៀបការនៅក្នុងព្រះវិហារអោយពួកគេ

ទាំងពីរ ដែលបានចូលរួមពីសំណាក់ម៉ែដោះនាង ស៊ូលីយែតដោយមិនអោយឪពុក ម្តាយដឹងនោះឡើយ។ ជាអកំព្វអាគ្រក់ រ៉ូមេអូ ត្រូវបានព្រះអង្គម្ចាស់និរទេសចេញពីទី ក្រុងវេរ៉ាន ទៅទីក្រុងផ្សេងដោយសារគេបានសម្លាប់ ទីបល្ល ក្នុងប្រុសរបស់លោក ជំទាវកាប់ពុយ ឡែតដើម្បីអោយ ម៉ែគូស្យូជាមិត្ត និងញាតិរបស់ព្រះអង្គម្ចាស់ដែល ត្រូវបានស្លាប់។ ហេតុការណ៍នេះ បានធ្វើអោយនាងស៊ូលីយែត ទូញសោកបោកខ្លួន ជាខ្លាំង រ៉ូមេអូ នៅពេលកំពុងតែអស់សង្ឃឹមទាល់ច្រកបានរត់ទៅរកព្រះសង្ឃឡូរិន អោយជួយសង្គ្រោះ តែជាអកុសលបន្ទាប់ពីមរណភាពទីបល្ល សេដ្ឋីកាប់ពុយឡែត និងលោកជំទាវបានរៀបចំពីជីមង្គលការអោយនាង ស៊ូលីយែត ជាមួយព្រះអង្គម្ចាស់ បារីសដែលបានស្នើដណ្តឹងនាងយូរមកហើយ។ ឃើញកូនស្រីខ្លួនយំសោក ពួកគេ យល់ថានាងបែបខូចចិត្តត្បិតបងជីដូនមួយត្រូវបានគេសម្លាប់ តែតាមពិតនាងយំ ព្រោះរឿង រ៉ូមេអូ។ នៅពេលឪពុកម្តាយសម្រេចចិត្តយ៉ាងនេះ ស៊ូលីយែតអស់សង្ឃឹម ខ្លាំង គ្មាននរណាម្នាក់អាចជួយដោះស្រាយនាងបានឡើយ។ សូម្បីម៉ែដោះក៏បញ្ចុះ បញ្ចូលអោយនាងក្បត់ចិត្តប្តីរៀបការជាមួយព្រះអង្គម្ចាស់បារីសគ្នានេះដែរ។ នាងក៏ បានសម្រេចចិត្តយកការស្លាប់ ជាដំណោះស្រាយដើម្បីរក្សាស្វាមីភាពចំពោះស្វាមី នាង។ តែក្នុងខណៈពេលនោះ ព្រះគ្រូឡូរិនក៏បានពន្យល់នាងអោយបន្តជីវិតដោយ ប្រទានឱសថទិព្វមួយដល់នាង ឱសថទិព្វនោះមានឥទ្ធិពលអោយនាងអត់ដង្ហើម ខ្លួនត្រជាក់ស្លែកស្លាំងដូចមនុស្សស្លាប់ តែនឹងដឹងខ្លួនវិញរយៈពេល ៤៨ម៉ោងក្រោយ មក។ ថ្ងៃរៀបការបានមកដល់នៅពេលដែលមេដោះទៅដាស់ស៊ូលីយែត ក៏ប្រទះ ឃើញថារូបនាងស្លាប់រួចឆ្មោះឡើង។ ឧកញ៉ា និងលោកជំទាវកាប់ពុយឡែតពេល ឃើញសពរបស់កូនស្រីក៏ស្រែកយំយ៉ាងខ្លាំងរួចក៏បានកែប្រែពីជីមង្គលការទៅជាពិធី ដង្ហែសពនាងស៊ូលីយែតទៅដាក់នៅក្នុងម៉ុងនៃត្រកូលកាប់ពុយឡែត។ ក្នុងខណៈ នោះព្រះគ្រូឡូរិនបានចាត់អោយព្រះសង្ឃហ្សង់យកសំបុត្រទៅអោយរ៉ូមេអូ នៅម៉ង់ ទូដោយរៀបរាប់ពីដំណើររឿងនៃការស្លាប់របស់ស៊ូលីយែត តែព្រះគ្រូសង្ឃហ្សង់ត្រូវ បានទាហានឃាត់ដំណើរការមិនឱ្យចេញទៅម៉ង់ទូ ដោយសារមានជំងឺនៅទីនោះក៏ ត្រូវខកខាន មិនបានយកដំណឹងទៅអោយរ៉ូមេអូ តែពេលនេះបាល់ថេហ្សាបានទៅ ប្រាប់រ៉ូមេអូអំពីដំណឹងនៃការស្លាប់របស់នាងស៊ូលីយែតមុនសំបុត្រព្រះឡូរិន។ រ៉ូមេអូ ក៏លួចត្រឡប់ចូលមកទីក្រុងវេរ៉ានជាមួយបាល់ថេហ្សា និងថ្នាំពុលដ៏សាហាវមួយ ដបដែលគេទិញពីហ្សក្រីក្រម្នាក់នៅម៉ង់ទូ។ នៅថ្ងៃដែលស៊ូលីយែតត្រូវដឹងខ្លួនវិញ

រ៉ូមេអូបានចូលទៅក្នុងព្រៃម៉ុងនៃត្រកូលកាប់ពុយឡែត ដើម្បីរកនាងស៊ូលីយែតក៏បានជួបព្រះអង្គម្ចាស់បារីស៍ នៅទីនោះក៏មានការកាប់ចាក់ឡើង។ ទីបំផុតព្រះអង្គម្ចាស់បារីស៍ត្រូវរ៉ូមេអូបានសម្លាប់ តែមុនស្លាប់ទ្រង់បានសុំឱ្យរ៉ូមេអូយកសពទ្រង់ទៅដាក់ជិតនាងស៊ូលីយែត រ៉ូមេអូយល់ព្រម។ ក្រោយពីបានដាក់ព្រះអង្គម្ចាស់បារីស៍នៅក្បែរនាងស៊ូលីយែតហើយ រ៉ូមេអូបានបើបនាងរួចផឹកថ្នាំបំពុលសម្លាប់ស្លូនដោយឱបសាកសពនាងស៊ូលីយែត។ នៅក្រោយពេលរ៉ូមេអូស្លាប់បានបន្តិចព្រះសង្ឃឡូរិនបានចូលមកដល់ ព្រោះព្រះសង្ឃហ្យង់បានប្រាប់ដំណឹងដល់ព្រះអង្គថាមិនអាចយកសំបុត្រទៅឱ្យរ៉ូមេអូទេ ហើយទ្រង់ក៏បានសម្រេចមកម៉ុងកាប់ពុយឡែតដើម្បីចាំយកនាងស៊ូលីយែតដែលត្រូវដឹងខ្លួននៅយប់នេះចាក់ចេញពីនោះ រួចសឹមផ្តល់ដំណឹងដល់រ៉ូមេអូជាក្រោយ។ តែទ្រង់បានមកដល់ក៏ឃើញព្រះអង្គម្ចាស់បារីស៍ និងរ៉ូមេអូបានស្លាប់បាត់ហើយ។ បន្ទាប់មកស៊ូលីយែតបានដឹងខ្លួនវិញក្រោយពេលព្រះសង្ឃឡូរិនចូលបានបន្តិច ហើយនាងឃើញរ៉ូមេអូជាស្វាមីកំសត់របស់ខ្លួនស្លាប់ដោយឱបខ្លួននាង។ ពេលឮសូរសំឡេងពួកទាហានចូលមក ដោយបាវព្រះអង្គម្ចាស់បានទៅហៅ ព្រះឡូរិនក៏រត់គេចខ្លួន។ ពេលវេលានោះស៊ូលីយែតបានទាញកាំបិតនៅចង្កេះរ៉ូមេអូ ដាក់ដើមទ្រូងខ្លួនស្លាប់មួយរំពេចលើសពរ៉ូមេអូ។ ពួកទាហានក្រោយពីឃើញសភាពបែបនោះក៏បានឆែកឆេររូបវិវរណៈនោះរួចចាប់បានថេហ្សារ និងព្រះគ្រូឡូរិនបានចាត់គ្នាអញ្ជើញលោកនិងលោកជំទាវកាប់ពុយឡែត លោកសេដ្ឋីម៉ុងតេហ្គុយ និងព្រះអង្គម្ចាស់អេស្តាលុសឱ្យមកកាន់ទីកើតហេតុនៅពេលមកដល់ ព្រះគ្រូឡូរិនបានរៀបរាប់ប្រាប់ពីគម្រោងការណ៍របស់គាត់ ដែលចង់ឱ្យគ្រួសារទាំងពីរបញ្ចប់ទំនាស់តាមរយៈកូនៗគឺ រ៉ូមេអូ និងស៊ូលីយែត តែគម្រោងនេះត្រូវបានបរាជ័យទៅវិញ។ រួចបន្ទាប់ពីសោកនាដ្យកម្មដ៏សែនកំសត់ជូរចត់នោះមក សត្រូវនៃគ្រួសារទាំងពីរក៏ដឹងនូវកំហុសរៀងៗខ្លួនហើយបានព្យាយាមផ្សះផ្សារជម្លោះ នឹងរឹតចំណងសាមគ្គីដើម្បីក្លាយជាមិត្តល្អនឹងគ្នាវិញ។ វាសនាអាក្រក់របស់រ៉ូមេអូ និងស៊ូលីយែតបាននាំមកនូវក្តីមរណា តែមរណភាពនៃគូរស្នេហ៍នេះបានជួយផ្សះផ្សារនូវជម្លោះអស្ចារ្យនៃត្រកូលទាំងពីរឱ្យបានជួយប្រទះនូវភាពស្ងប់ស្ងាត់ សេចក្តីសុខនៅក្នុងគ្រួសារ និងសង្គមទាំងមូលទៀតផង។ ព្រឹត្តិការណ៍ជំសម្បើមនៃរឿងរ៉ូមេអូ និងស៊ូលីយែតបានធ្វើឱ្យមនុស្សទាំងអស់បានដឹងមិនអាចបំភ្លេចបាន។

៧. វិភាគតួអង្គ

- រ៉ូមេអូ
 - គុណសម្បត្តិ
 - ✓ មានរូបរាងសង្ហា អ្នកផងគោរពស្រលាញ់
 - ✓ មានទឹកចិត្តស្មោះត្រង់និងប្តេជ្ញាចំណែកជាមួយស៊ូលីយែត ព្រមទាំងមានភក្តីចំពោះមិត្តភក្តិ
 - គុណវិបត្តិ
 - ✓ ខ្វះការពិចារណាយកស្នេហាជាត្រីមុខ
 - ✓ យកការស្លាប់ជាដំណោះស្រាយ
- ស៊ូលីយែត
 - គុណសម្បត្តិ
 - ✓ រូបសម្ផស្សល្អស្រស់ស្អាតល្អតល្អន់ គួរឱ្យជាទីគាប់ចិត្ត
 - ✓ មានចិត្តភក្តីស្មោះត្រង់ស្រលាញ់តែរ៉ូមេអូម្នាក់គត់
 - ✓ ហ៊ានប្រឆាំងតបនឹងបំណងឪពុកម្តាយដើម្បីសិទ្ធិសេរីភាព
 - គុណវិបត្តិ
 - ✓ ខ្វះការពិចារណាបណ្តាលឱ្យស្នេហាដឹកមុខបាន
- កាប់ពុយឡែត
 - គុណសម្បត្តិ
 - ✓ ត្រកូលអ្នកមាន
 - ✓ ចង់ឱ្យកូនស្រីមានសុភមង្គល
 - គុណវិបត្តិ
 - ✓ អំណាចផ្តាច់ការជាមេគ្រួសារបង្ខំកូនឱ្យរៀបការ
 - ✓ លោភលន់នឹងកិត្តិយស
- ម៉ុងតេហុយ
 - គុណសម្បត្តិ
 - ✓ ជាត្រកូលអ្នកមាន
 - គុណវិបត្តិ
 - ✓ មានជម្លោះយ៉ាងខ្លាំងជាមួយត្រកូលកាប់ពុយឡែត

- សង្ឃឡាន
 - គុណសម្បត្តិ
 - ✓ អ្នកប្រៀនប្រដៅខាងសាសនា អប់រំមនុស្ស
 - ✓ មានគោរពស្រឡាញ់រាប់អានច្រើន
 - ✓ ព្រមទាំងជាអ្នកឱ្យរួមអូរៀបការជាមួយស្វីលីយែត
 - គុណវិបត្តិ
 - ✓ កូតអ្នកដទៃ
- ស្តេចអេស្តាលុស
 - គុណសម្បត្តិ
 - ✓ ជាអ្នកដឹកនាំល្អនៅទីក្រុងវេរ៉ាន
 - ✓ ជាអ្នកកាត់ក្តីដ៏យុត្តិធម៌ ព្រមទាំងចេះវែកញែកស្រាវជ្រាវដើមហេតុនៃដំណើររឿង។

៨. សិក្សាអត្ថន័យនៃរឿង

៨.១. ប្រធានរឿង

រឿងរ៉ាវរួមអូ និងស្វីលីយែត បាននិយាយពីទុក្ខវេទនារបស់គូអង្គដែរបានបាត់គ្រូស្មោះនិងមានភក្តីភាពចំពោះស្នេហាមួយនេះ ហើយក៏បានបង្ហាញពីការ រើសអើងវណ្ណៈថែមទៀតផង។

៩. មូលបញ្ហា

៩.១. បញ្ហាគ្រប់គ្រង

- អំណាចស្តេចផែនដី

វេរ៉ាន ជាទីក្រុងមួយនៃប្រទេសអ៊ីតាលី។ ក្នុងដំណើររឿង ក្រុងនេះបានគ្រប់គ្រងដោយព្រះអង្គម្ចាស់អេស្តាលុស។ ប៉ុន្តែយើងសង្កេតឃើញថាអំណាចត្រូវបានបែងចែកបន្តទៅឱ្យពួកអ្នកមាន គ្នាយ៉ាងដូចជាត្រកូលម៉ុងតេហ្គូល និងត្រកូលកាប់ពុយឡែត។ ត្រកូលធំៗទាំងពីរនេះសុទ្ធតែមានអ្នកគាំទ្រយ៉ាងខ្លាំងជាហេតុបង្កការលំបាកក្នុងការរៀបចំសណ្តាប់ធ្នាប់នៅក្នុងស្រុក។

• **អំណាចមេត្រសារ**

តាមរយៈដំណើររឿង បានបង្ហាញពីឥទ្ធិពលដ៏ធំធេងរបស់ឪពុកម្តាយទៅលើសមាជិកគ្រួសារ ជាពិសេសគឺការរៀបចំទុកដាក់កូនចៅ។ ដូចលោកកាប់ពុយ ឡែតនិយាយទៅកាន់លោកបារីស៍ លោកបារីស៍ ខ្ញុំអាចជូនសេចក្តីស្នេហាកូនរបស់ខ្ញុំទៅលោកបាន ព្រោះកូនខ្ញុំក៏ធ្វើតាមការណែនាំរបស់ខ្ញុំខ្លះដែរ” (ទំព័រទី១០៥-១០៦) ទាំងនេះបញ្ជាក់ថា សេចក្តីស្នេហារបស់កូនចៅត្រូវបានឪពុកម្តាយចាត់ចែង។ បន្ទាប់ពីនាងស៊ូលីយែតបដិសេធនូវសំណើឪពុករបស់ខ្លួន លោកកាប់ពុយឡែតបាននិយាយយ៉ាងតឹងរឹង ថែមទាំងប្រើពាក្យថា បើឯងមិនព្រម ទៅណាទៅទៅ! ដើរសំទានគេ ងាប់តាមផ្លូវទៅអញស្អប់ អញលែងទទួលស្គាល់ហើយ។ ទាំងនេះ ជាលក្ខណៈផ្តាច់ការណាស់ដែលមិនយល់ពីមនោសញ្ចេនរបស់កូនខ្លួនឡើយ។

៩.២. មញ្ញាសាសនា

នៅក្នុងរឿង រ៉ូមេអូ និងស៊ូលីយែត អ្នកនិពន្ធលើកយកតួនាទីដ៏សំខាន់នៃសាសនាមកបង្ហាញ។ សកម្មភាពរបស់ព្រះសង្ឃឡូរីនបានបញ្ជាក់បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ពីបញ្ហានេះលោកគឺជាអ្នករៀបចំពិធីរៀបការ រ៉ូមេអូ និងស៊ូលីយែត ទោះបីជាគ្មានវត្តមានឪពុកម្តាយទាំងសងខាងក៏ដោយ ការរៀបការអាចប្រព្រឹត្តទៅបានដែរ។ លោកជាអ្នកជួយអប់រំទូន្មានពិគ្រោះយោបល់គ្រប់បញ្ហាសូម្បីតែការធ្វើពុតរបស់នាងស៊ូលីយែត លោកសង្ឃឡូរីនជាអ្នកផ្តើមគំនិតដែរ ដោយឱ្យថ្នាំទៅនាងផឹក។ លើសពីនេះព្រះសង្ឃឡូរីនបានសម្របសម្រួលទំនាស់នៃត្រកូលម៉ុងតេហ្គុល និងត្រកូលកាប់ពុយឡែតទៀតផង។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ឆ្លងតាមការសិក្សាស្រាវជ្រាវយ៉ាងស៊ីជម្រៅនេះរឿងរ៉ូមេអូ និងស៊ូលីយែតនេះបានផ្តល់បង្ហាញឱ្យ ឃើញនៅសង្គមមួយប្រភេទដែលអំណាចស្ថិតនៅលើពួកអ្នកមាន និងអំណាច នៃការគ្រប់គ្រងសិទ្ធិរបស់កូនស្រីស្ថិតនៅលើឪពុកម្តាយ។ បន្ថែមពីនេះបានបង្ហាញពីរឿងជាច្រើនទៀតដូចជាផ្នែក សាសនា ស្នេហារបស់រ៉ូមេអូ និងស៊ូលីយែតដែលមានកក្តឹងស្នេហាចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក។

សូមអរគុណ